

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

05.08.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Koszty uzyskania przychodów w przypadku wierzytelności odpisane jako nieściągalne i umorzone , wyrok NSA z 24 lipca 2019 r., sygn. II FSK 2841/17	3
Zasady rozliczenia przychodów i kosztów za rok podatkowy, w którym nastąpił podział przez wydzielenie , wyrok NSA z 26 lipca 2019 r., sygn. II FSK 3448/17	3
Prawo do odliczenia VAT z faktur dokumentujących usługi reklamowe otrzymywanych od master franczyzobiorcy, który współświadczy te usługi w ramach grupy , wyrok NSA z 25 lipca 2019 r., sygn. I FSK 939/17	3
Usługi oddelegowania pracowników pełniących funkcje zarządcze i doradcze a stosowanie limitu z art. 15e ustawy CIT , wyrok WSA w Poznaniu z 25 lipca 2019 r., sygn. I SA/Po 388/19	4
Instytucja przedawnienia zobowiązania podatkowego w świetle tzw. standardów unijnych , wyrok WSA we Wrocławiu z 22 lipca 2019 r., sygn. I SA/Wr 365/19	4

Koszty uzyskania przychodów w przypadku wierzytelności odpisane jako nieściągalne i umorzone, wyrok NSA z 24 lipca 2019 r., sygn. II FSK 2841/17

W rozpoznawanej sprawie NSA ocenił, w jakiej kwocie podatnik ma prawo rozpoznać koszty podatkowe w przypadku odpisania przysługującej mu wierzytelności jako nieściągalnej bądź umorzonej. W analizowanym stanie faktycznym pierwotnie jako przychody należne zostały zarachowane wierzytelności w wartości netto. Natomiast z przepisu art. 16 ust. 1 pkt 25 i odpowiednio pkt 44 ustawy CIT (w zależności od tego czy chodzi o wierzytelności umorzone, czy nieściągalne) wynika, że podatnik może rozpoznać jako koszt uzyskania przychodu kwotę do wysokości zarachowanej jako przychód należny. Nie jest zatem możliwe aby kosztem uzyskania przychodów mogła być cała nieściągalna czy umorzona wierzytelność, a więc wierzytelność wraz z należnym podatkiem VAT.

Na powyższe konkluzje nie ma wpływu skorzystanie (bądź nie) przez postnika z możliwości przewidzianej w art. 89a ustawy VAT, która umożliwia rozliczenie tej pozostałej części wierzytelności, a więc powiązanego z przychodem należnym podatku VAT. Zarówno podatek VAT, jak i podatki dochodowe, mogą być bowiem rozliczane odrębnie, bez zaburzenia właściwego dla każdego z nich rachunku podatkowego oraz bez uszczuplenia majątku podatnika o nieotrzymany, a odprowadzony należny podatek VAT.

Zasady rozliczenia przychodów i kosztów za rok podatkowy, w którym nastąpił podział przez wydzielenie, wyrok NSA z 26 lipca 2019 r., sygn. II FSK 3448/17

W ocenie NSA, zgodnie z art. 93c Ordynacji Podatkowej określającej zasady sukcesji podatkowej w przypadku podziałów osób prawnych przychody z tytułu świadczeń zrealizowanych przez spółki dzielone przed dniem podziału, co do których przychód należny powstał przed tym dniem, powinny być rozpoznane przez spółki dzielone. Równocześnie, prawo do uwzględnienia kosztów uzyskania przychodów, związanych z ZCP, powstałych i skonkretyzowanych zgodnie z ustawą CIT przed dniem podziału, pozostaje po stronie spółek dzielonych.

Oznacza to, że przychody i koszty związane z działalnością ZCP (tj. częściami przedsiębiorstw prowadzonych przez spółki dzielone)

ne) do dnia wydzielenia (tj. do dnia przejęcia przez spółkę przejmującą) stanowiły integralną część rozliczeń podatkowych spółek dzielonych. Natomiast, spółka przejmująca powinna przejąć obowiązek rozliczenia wyłącznie przychodów i kosztów odpowiednio powstałych i potrąconych w dniu wydzielenia lub po tej dacie oraz tych, które przed dniem podziału z uwagi na moment ich potrącenia nie mogły zostać uwzględnione przez spółki dzielone.

Prawo do odliczenia VAT z faktur dokumentujących usługi reklamowe otrzymywanych od master franczyzobiorcy, który współświadczy te usługi w ramach grupy, wyrok NSA z 25 lipca 2019 r., sygn. I FSK 939/17

Master franczyzobiorca – jako upoważniony do zarządzania funduszem – realizuje w głównej mierze czynności związane z marketingiem oraz promocją marki C. Z tego tytułu pobiera on od spółki część kwoty należnej na podstawie umowy (odpowiadającą opłacie reklamowej). W rezultacie, franczyzobiorca wnosi (i) opłaty licencyjne na rzecz franczyzodawcy (podmiotu zagranicznego – usługi rozliczane jako import usług) oraz (ii) opłaty reklamowe na rzecz master franczyzobiorcy, dokumentowane przez ten podmiot za pomocą faktur zawierających kwoty VAT. W interpretacji indywidualnej Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu uznał, że ww. kwoty stanowią wynagrodzenie należne w zamian za jedną kompleksową usługę świadczoną przez franczyzodawcę, które powinno być w całości opodatkowane w ramach importu usług (i spółka nie ma prawa do odliczenia VAT naliczonego z faktur wystawianych przez master franczyzobiorcy).

NSA uznał jednak, że przekazanie części kompetencji w zakresie usług reklamowych w ramach grupy C. na rzecz tzw. master franczyzobiorcy powoduje konieczność uznania, iż usługi franczyzowe w części świadczone są przez ten podmiot. Usługa marketingowa nie stanowi odrębnego od usługi franczyzowej świadczenia. W konsekwencji z uwagi na fakt, iż świadczenie to jest częścią nabywanej przez spółkę usługi franczyzowej należy uznać, że również master franczyzobiorca świadczy na rzecz spółki usługę franczyzową (realizując tym samym część obowiązków, jakie na mocy umowy ciąży na franczyzodawcy). W związku z tym, spółka ma prawo do odliczenia VAT naliczonego wykazanego na fakturach otrzymywanych od master franczyzobiorcy.

Usługi oddelegowania pracowników pełniących funkcje zarządcze i doradcze a stosowanie limitu z art. 15e ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 25 lipca 2019 r., sygn. I SA/Po 388/19

Zdaniem WSA, w przypadku gdy istnieje podobieństwo pomiędzy czynnościami powierzonymi pracownikom na stanowisku kierowniczym i kierowniczo-zarządczym – członkowie zarządu i dyrektor – oddelegowanym przez spółkę macierzystą do spółki zależnej, do usług zarządzania, to uznać należy, że są to usługi o charakterze podobnym do zarządzania w rozumieniu art. 15e ustawy CIT. Wynika to z faktu, że spółka macierzysta nie byłaby beneficjentem opłat otrzymywanych od spółki goszczącej, gdyby nie zatrudnieni u niej pracownicy o kompetencjach związanych z szeroko rozumianym zarządzaniem. W konsekwencji, spółka która nabyła od podmiotu powiązanego świadczenie w zakresie usług wprost wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT podobnych do usług zarządzania powinna, w odniesieniu do tych wydatków, zastosować ograniczenia wynikające z tego przepisu.

Instytucja przedawnienia zobowiązania podatkowego w świetle tzw. standardów unijnych, wyrok WSA we Wrocławiu z 22 lipca 2019 r., sygn. I SA/Wr 365/19

Zgodnie z uchwałą NSA z 18 czerwca 2018 r. (sygn. I FPS 1/18), zawiadomienie podatnika dokonane na podstawie art. 70c Ordynacji Podatkowej, informujące, że z określonym co do daty dniem, na skutek przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji Podatkowej nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego podatnika za wskazany okres rozliczeniowy, jest wystarczające do stwierdzenia, że nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia tego zobowiązania na podstawie art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji Podatkowej.

Jednakże, w świetle standardów unijnych (mających podstawę prawną w art. 2, art. 250 ust. 1, art. 273 Dyrektywy 112, art. 2, art. 4 ust. 3 TUE, art. 325 TFUE, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 17, art. 47, art. 41 Karty Praw Podstawowych) skarżący jako jeden z kluczowych elementów dochodzenia swoich praw przed sądem powinien mieć możliwość skutecznego podnoszenia zarzutów przedawnienia. Przy braku wystarczających informacji na ten temat ciężko jest mu sformułować zarzuty co do prawidłowości zawieszenia takiego terminu przedawnienia w związku z wszczęciem takiego postępowania, a zatem podatnik samodzielnie powinien móc stwierdzić tę przesłankę.

W przypadku przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji Podatkowej ewidentnie przepis ten uzależnia bieg terminu od wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania. Pewność prawa wymaga, aby to strona miała świadomość zrealizowania tej przesłanki. Należy zatem wyklądać ten przepis i przepis art. 70c Ordynacji Podatkowej, tak aby dane uregulowanie umożliwiała podatnikom dokładne zapoznanie się z zakresem obowiązków, jakie na nich nakłada oraz aby podatnik mógł poznać jednoznacznie swoje prawa i obowiązki i podjąć w związku z tym odpowiednie działania.

Możliwość zapoznania się z rzeczywistymi argumentami organu mieści się w zakresie prawa do obrony. W konsekwencji w związku z faktem, że cyt. uchwała NSA weszła w sprzeczność z prawem UE, a przede wszystkim z zasadą pewności prawa i zasadą prawa do obrony, istnieje możliwość odstąpienia od jej stosowania wobec uznania pierwszeństwa prawa unijnego.

A stack of coins is visible on the left side of the page, with some coins scattered in the foreground. The background is dark and blurred.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Koszty usług wsparcia sprzedaży świadczone przez managerów a ograniczenie z art. 15e ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.197.2019.2.AR	6
Kwestia uwzględniania dla potrzeb określenia prewspółczynnika wartości odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz WNiP przekazanych do zakładu przez gminę , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-1.4012.349.2019.2.MM	7
Kalkulacja proporcji kosztów pośrednich w kontekście uzyskiwanych przychodów z tytułu dywidend , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.221.2019.1.MF	7

Koszty usług wsparcia sprzedaży świadczone przez managerów a ograniczenie z art. 15e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.197.2019.2.AR

Nabywane od podmiotów powiązanych usługi wsparcia sprzedaży obejmujące usługi managera w zakresie administracji, marketingu i sprzedaży, area manager, area business controller oraz usługi marketingowe, noszą szereg cech o podobnym charakterze dla usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i cechy tych usług przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń, a co za tym idzie wynagrodzenie w tej części płacone przez spółkę w związku z ww. usługami świadczonymi przez managerów będzie podlegało ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Jednocześnie wydatkom na nabycie usług wsparcia sprzedaży, choć są związane z prowadzoną przez spółkę działalnością nie można przypisać bezpośredniego związku z wytworzeniem lub nabyciem towaru lub świadczeniem usługi. Nie sposób bowiem stwierdzić, że koszty ww. usług wsparcia sprzedaży są niezbędne w działalności spółki. Nabywane od podmiotów powiązanych usługi niewątpliwie wspierają proces sprzedaży

co nie oznacza jednak, że sprzedaż ta bez wsparcia managerów nie jest możliwa.

Wydatki na nabycie usług wsparcia sprzedaży nie stanowią zatem kosztów, które w sposób bezpośredni wpływają na finalną cenę towarów i usług sprzedawanych przez spółkę. Sam bowiem fakt, że przedsiębiorstwo kalkulując cenę zbywanego produktu, towaru czy usługi uwzględnia wszystkie ponoszone w procesie produkcji, nabycia czy świadczenia usługi koszty (w przeciwnym wypadku działałby nieracjonalnie, nie dążąc do maksymalizacji zysku) nie oznacza, że z tego powodu mają one automatycznie charakter kosztów bezpośrednio związanych z ceną danego towaru produktu czy też usługi.

Tym samym, ponoszone przez spółkę koszty w zakresie wsparcia sprzedaży nie przekładają się wprost (bezpośrednio) na świadczenie usług. Kosztom wskazanych we wniosku usług wsparcia sprzedaży, pomimo, że bezspornie są związane z działalnością operacyjną spółki, nie można przypisać bezpośredniego związku ze sprzedażą towarów oraz świadczeniem konkretnej usługi, a tylko w takim przypadku możliwe jest zastosowanie art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT. W konsekwencji, wykazują one charakter ogólnych kosztów związanych z działalnością spółki i podlegają ograniczeniom, o których mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia uwzględnienia dla potrzeb określenia przewspółczynnika wartości odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz WNiP przekazanych do zakładu przez gminę, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-1.4012.349.2019.2.MM

Jeśli równowartość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, rozwiązanie odpisu aktualizującego należności, dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji nie stanowią przychodów zakładu w rozumieniu ustawy o finansach publicznych wynikających ze sprawozdania z wykonania planu finansowego, z których zakład ten pokrywał koszty swojej działalności, wykonując przypisane mu zadania jednostki samorządu terytorialnego, zaś odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu nie jest płatnością za świadczenie usług, a rekompensatą za pozbawienie właściciela prawa do swobodnego dysponowania lokalem (a więc nie stanowi zapłaty, o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy VAT), to tym samym nie należy ich uwzględniać w mianowniku przy określaniu proporcji według wzoru mającego zastosowanie do zakładów budżetowych (§ 3 ust. 4 rozporządzenie MF z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników), który w swej treści od-

nosi się do przychodów zakładu budżetowego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych. Natomiast odsetki za zwłokę należy uwzględniać w mianowniku przy określaniu proporcji według przedmiotowego wzoru, gdyż są przychodem zakładu w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Kalkulacja proporcji kosztów pośrednich w kontekście uzyskiwanych przychodów z tytułu dywidend, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.221.2019.1.MF

Kwoty otrzymanych przez spółkę dywidend nie powinny być ujęte w sumie przychodów dla celów obliczenia stosunku, w jakim koszty pośrednie będą przypisane do poszczególnego źródła przychodów.

Innymi słowy, w przypadku uzyskania przychodów z tytułu dywidend, spółka nie jest i nie będzie obowiązana uwzględniać tych przychodów w kalkulacji proporcji kosztów pośrednich na podstawie art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT.

Poprzez nieuwzględnienie przychodów z tytułu dywidend należy rozumieć, że przychody te nie będą ujmowane ani wśród „przychodów z zysków kapitałowych” lub „przychodów z innych źródeł przychodów” (w liczniku proporcji), ani też w „ogólnej kwocie przychodów” (w mianowniku proporcji).

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl